

מפגש בישול מתכון עם זיכרון

כל אדם, מכל מקום בעולם, מכיר את התחושה של אובדן ושל געגוע,
לכל אדם יש המתכון שמזכיר לו מישהו יקר.

מתכון עם זיכרון - הנצחה ייחודית לזכר חללי צה"ל וחללי פעולות האיבה
דרך בישול מתכונים אהובים והסיפור שמאחוריהם.
זאת על ידי מפגשי בישול בהם מבשלים מנה אהובה של חלל צה"ל או חלל
פעולות איבה. במפגשים מבשלים, טועמים ומשתפים תמונות, סיפורים,
קטעי וידאו ומשוחחים על האדם שמאחורי המנה ומשפחתו.

לקראת יום הזיכרון יתקיימו ברחבי הארץ מפגשי בישול בהם יונצחו חללי
צה"ל ונפגעי פעולות האיבה, במסגרת מתכון עם זיכרון.

מפגש בישול לזכר

רעות (נאווה) פלדמן ז"ל.

ילדות

רעות-נאוה, בת רחל-נחמה ויונתן-חיים, נולדה בישראל, בהרצליה, בט"ז באייר תשמ"ו (24.05.1986). בת בכורה להוריה. אחריה נולדו אחיותיה רננה ורותם ואחיה יאיר. רעות למדה בבית ספר היסודי לאומניות "גורדון". בכיתה ז' עם תהליך החזרה בתשובה שעברה המשפחה, החלה רעות ללמוד באולפנת "צביה" בהרצליה במגמות כימיה ואמנות. היא למדה במגמת צילום ותיאטרון, והשקיעה מרץ רב בלימודי צילום, שהיה תחביבה העיקרי. אהבה לצלם את נופי ישראל.

על הילדה שהייתה

רעות שהייתה הבת הבכורה במשפחה, הצטיינה במסירות גדולה להוריה ולאחיה הקטנים.
רעות עם החיוך התמידי ושובה הלב, חברה מסורה, אהובה ואוהבת, רגישה לזולת, הושטת
עזרה או עצה טובה לכל אחד,
השכילה לשלב את רצינותה הרבה בתחומי העשייה החברתית עם משובבות גיל הנעורים.
הייתה בה שאיפה תמידית להתקדם ולהתפתח.
רעות אהבה את ארץ ישראל בכל מאודה ונפשה והרבתה לטייל בה לאורכה ולרוחבה.

גיל ההתבגרות

רעות הייתה אידיאליסטית אמיתית ללא סייגים. בחייה הקצרים הצליחה לשלב את דרישותיה הגבוהות מעצמה תוך פעילות ללא ליאות ובנחישות רבה למען הכלל בנושאים לאומיים וחברתיים, בתרומה למדינה ולעם ישראל על כל גווניו, והכל תוך קיום קפדני של המצוות, ללא פשרות וויתורים במצבים מורכבים ביותר.

תחביבים ותחומי עניין

רעות הדריכה בתנועת הנוער "בני עקיבא" והתנדבה במספר רב של מסגרות, בהן:
שבתות במעון "לבצלר" – מעון לצעירים ומבוגרים בעלי מוגבלות שכלית ועיכוב
התפתחותי, חלקות מזון לנזקקים במסגרת העירייה, איוש משמרות ב"מגן דוד אדום"
ובמשמר האזרחי ועוד.

לפני השירות הלאומי

רעות הייתה חרוצה מאד, ורצתה תמיד להספיק עוד ועוד - ללמוד, לקרוא, לצלם, לבשל ולהיות עם חברות. אהבה את הארץ, ובכל הזדמנות יצאה עם חברותיה לטיול במרחבי ארץ ישראל. כבת בכורה היא הייתה עמוד התווך של המשפחה, בת מסורה ואחות אהובה שתמיד דאגה לכולם וניסתה לקרב בין אנשים ככל יכולתה. "מי שהכיר את רעות ידע שלהתווכח איתה אי אפשר", מספרים בני המשפחה, "תמיד הייתה מביעה את דעותיה האידיאולוגיות הימניות באוזני כל. דמותה הייתה נחרטת בלב אפילו לאחר פגישה אחת איתה".

שירות לאומי

בסיום לימודיה התיכוניים הצטרפה רעות לשירות לאומי, ומתוך אמונתה האיתנה בזכותנו על ארץ ישראל בחרה לשרת בתחום הביטחון בשומרון. במשך שנה וחצי, עד הירצחה, שירתה במוקד הביטחון בקדומים. בתקופה זו גרה בקדומים, ועל כך סיפרה רחלי, רכזת בנות שירות לאומי ביישוב: "...שנה וחצי היית כאן בקדומים והפכת אצלנו חלק מהנוף. רקמת קשרים, היכרת אנשים וחדרת אל כולם עמוק ללב. במוקד השתלבת ביעילות ובעוצמה המיוחדת שלך, מפזרת הוראות, נותנת פקודות לסיירים, למפקדים, לתושבים, לחברות. לכולם אמרת את אשר על ליבך באמת וביושר שהיוו את אישיותך, דאגת תמיד לאווירה נעימה בין הבנות ופעלת לחיזוק הקשרים ולקירוב הלבבות..."

מועד הנפילה

ביום חמישי בערב, אור לב' בניסן תשס"ו (30.03.2006), אספו בני הזוג הלנה ורפי הלוי, שנסעו במכוניתם מכפר סבא לקדומים, שלושה טרמפיסטים בצומת קרני שומרון: רעות, שקד לסקר תושב קדומים, ועוד אדם, מחבל ערבי שהיה לבוש כיהודי חרדי. כעבור עשר דקות של נסיעה, סמוך לקדומים, בשעה 21:45, פוצץ המחבל את חומר הנפץ שעל גופו. כל היושבים ברכב, ביניהם רעות, נהרגו.

מועד הנפילה

רעות הובאה לקבורה בעיר הולדתה הרצליה והשאירה משפחה, ידידים וחברים, שבורים ואבלים על מותה. פסוק החרות על המצבה של רעות: "ונקם ישיב לצריו, וכפר אדמתו עמו" (דברים לב, מג).

הספדים

רעותי, בשנה וחצי האחרונות כרכת את חיך בחייהם של תושבי קדומים. אנו ישנו בלילות בשקט ובשלווה בידיעה שאת יושבת במוקד, עיניך פקוחות לרוחה ואת תדעי לעשות בכל ארוע בדיוק את הדברים הנכונים. כרכת את חיך בחיינו וסיימת אותם בחטף בשערי קדומים.

אנו לא נשכח כיצד הייתה האמת נר לרגליך, כיצד בשם האמת הפרטית שלך לא חששת מאיש, תמיד אמרת את אשר על ליבך גם אם הסתכנת בזעמם של הממונים עליך, חברותיך, תושבי היישוב או כל אחד אחר.

כיצד התייחסת בכובד ראש לנושאים עקרוניים כדוגמת ארץ ישראל או מעמד האישה ולעומת זאת בקלות ראש במלחמות מים והשתובבויות אחרות.

הספדים

כיצד הכרחת את כולנו כל הזמן להצטלם במצלמה שלך וסירבת תמיד שאנו נצלם אותך בטענה שאת מאוד יפה אבל לא פוטוגנית.

כיצד את שהיית נקיה לחלוטין מצביעות, אמרת לכל אחד בדיוק מה את חושבת עליו, חידדת כל נושא כדי שהאמת לא תסתתר מאחורי מילים נבובות, היית דוחה בחיוך הכובש שלך כל מילה טובה שנאמרה עלייך וכל מחמאה שהגיעה לך בצדק- באותה ענווה וצניעות המאפיינות את הטובים מכולם.

רעותי, הותרת לנו תמונות רבות ומדהימות אך ברובן אינך מופיעה. אנו לא נשכח אותך כי אי אפשר לשכוח אדם כמוך.

הספדים

הייתה אחותנו. אהבנו אותה כאהוב אחות קטנה ועתה כשנסתלקה אנו קשורים אליכם בעבותות אהבה. זכינו להכיר בתקופה קצרה את בתכם הנפלאה ואנו אסירי תודה לקב"ה ולכם על כך. אנו כואבים עמכם ומבטיחים לא לנטוש אתכם בשעה קשה זו. רעותי, בשם כל תושבי קדומים, השירות הלאומי ומחלקת הביטחון אנו מודים לך, מתגעגעים אלייך ומבקשים ממך להמשיך ולשמור עלינו מן המקום אליו את עולה.

שלומי חזוני

קב"ט קדומים

הנצחה

ביום שישי ט"ז בניסן, חול המועד פסח תשס"ו (14.04.2006), השתתפו אלפי אנשים בצעדת אמונה לזכר נרצחי פיגוע ההתאבדות בכניסה לקדומים, שרעות הייתה אחת מהם. צועדים רבים הגיעו מהרצליה, כולל חניכים מתנועת "בני-עקיבא". הצועדים יצאו מקרני שומרון, המקום בו עלתה רעות על הטרמפ האחרון, והגיעו לאחר הליכה של 11 ק"מ לכניסה לקדומים, שם נרצחו הארבעה. במקום התקיימה עצרת לזכרם ובני המשפחות נשאו דברים.

הנצחה

ליד בית הבטחון בו היא שרתה בקדומים ניטע עץ אלון התולע לזכרה וכן הוקמה פינת זיכרון.

מזמינים אתכם לרשום כמה מילים ולשתף איתנו

באתר האינטרנט

של מתכון עם זיכרון

www.matkonzikaron.co.il

או ברשתות החברתיות, ואנו נעביר למשפחה

תודה שלקחת חלק במפגש בישול

מתכון עם זיכרון

